

Sygn. akt IX U 1705/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 19 lipca 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1705/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.07.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie świadczenia zgodnie z wnioskiem po uprzednim odtworzeniu wysokości wynagrodzenia z lat 1961-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.03.1988r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z okresu od 06/1987r. do 05/1988r. i wyniósł 263,67% - ograniczony do 250%.

Po nabyciu uprawnień emerytalnych ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

W dniu 09.03.2016r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez przeliczenie podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych w całości lub w części po przyznaniu świadczenia. Do wniosku ubezpieczony dołączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 z KWK „(...)” z lat 1980-1988 wydane w dniu 14.06.2016r.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego organ rentowy dokonał symulacji obliczeń wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu uwzględniając wynagrodzenia osiągnięte po przyznaniu prawa do emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 138,59% (za lata 1961-1979 przyjęto minimalne wynagrodzenia).

Z uwagi na fakt, że wskaźnik ten okazały się być niższy niż 250%, organ rentowy odmówił w zaskarżonej decyzji z dnia 19.07.2016r. przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją, złożył odwołanie domagając się przeliczenia świadczenia.

W toku niniejszego postępowania w celu odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego za okres od 10.04.1961r. do 31.12.1979r. w najbardziej prawdopodobnym wymiarze przy uwzględnieniu przepisów płacowych obowiązujących w górnictwie na podstawie dowodów znajdujących się w aktach emerytalnych, aktach osobowych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wynagrodzeń i płac.

Biegły na podstawie przeprowadzonej analizy dostępnej dokumentacji stwierdził, że ubezpieczony w spornym okresie uzyskiwał potencjalne wynagrodzenie w kwotach:

1969r. – 60 993,72zł

1970r. – 60.993,72 zł

1971r. – 61.393,80 zł

1972r. – 62.116,20 zł

1973r. – 62.632,20 zł

1974r. – 75.278,28 zł

1975r. – 92.906,76 zł

1976r. – 92.906,76 zł

1977r. – 92.906,76zł

1978r. – 92.906,76 zł

1979r. – 99.031,24 zł

Ustalony przez biegłego z uwzględnieniem powyższych wynagrodzeń wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z dwudziestu najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 222,62%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych, zeznania ubezpieczonego oraz opinię biegłego sądowego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno – rentowych mgr Z. G. z dnia 11.03.2017r. (k.19-46 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Mając na uwadze powołane powyżej przepisy ustawy emerytalnej oraz wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ulega wątpliwości, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Nie można bowiem dokonać wnioskowanego przeliczenia na podstawie art.110a powołanej ustawy, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wartości wynagrodzeń obliczonych przez biegłego oraz wynagrodzeń uzyskanych częściowo po nabyciu prawa do emerytury wynosi 222,62%. Wskaźnik ten jest niższy niż wymagany w tym przepisie wppw 250%. Nie ulega wątpliwości, że odtworzone przez biegłego wynagrodzenie jest z pewnością niższe od faktycznie uzyskiwanego przez ubezpieczonego, jednakże na podstawie dostępnej dokumentacji brak jest możliwości jego ustalenia w innej wysokości.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia